

Sygn. akt I C 1123/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2019 r. w P.

sprawy z powództwa (...) A. Ś., M. Ś. & W. H. Spółki Jawnej w B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) A. Ś., M. Ś. & W. H. Spółki Jawnej w B. kwotę 2 054,29 zł (dwa tysiące pięćdziesiąt cztery złote 29/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30.12.2017r. do dnia zapłaty.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nakazuje pobrać od powoda (...) A. Ś., M. Ś. & W. H. Spółki Jawnej w B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 452,97 zł tytułem brakującej zaliczki.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 168,65 zł tytułem brakującej zaliczki.

V. Znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

Sygn. akt I C 1123/17

UZASADNIENIE

(...) A. Ś., M. Ś. & W. H. Spółka jawna z siedzibą w B. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 5 100,00 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 25 grudnia 2016 roku do 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 24 listopada 2014 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki L. o nr rej. (...), stanowiący własność M. N.. Sprawca szkody posiadał polisę OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi, który przyznał odszkodowanie w wysokości 5 900,99 złotych. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności, powódka nabyła wszelkie wierzytelności z tytułu przedmiotowej szkody. Zdaniem powódki przyznane dotychczas odszkodowanie zostało znacznie zaniżone. Ubezpieczyciel przyjął stawkę 75 złotych za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, zamiast średniej

stawki w zakładach nieautoryzowanych wg raportu D. i Rzecznika Ubezpieczonych wynoszącej 125 złotych. Ponadto pozwana dokonała 15% rabatu na częściach zamiennych, w sytuacji gdy powinna przyjąć 100%. Dodatkowo w miejsce oryginałów zastosowano zamienniki reflektora przeciwmgielnego, nadkola i zamiast reflektora ksenonowego policzono zwykły.

Jednocześnie powódka wskazała, że przedmiotowe roszczenie stanowi powództwo częściowe i nie wyklucza ona dochodzenia dalszych części tego świadczenia w kolejnych, oddzielnych pozwach.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu zakwestionowała zasadność dochodzonego przez powoda roszczenia. Zdaniem pozwanej dotychczas wypłacona kwota w pełni rekompensuje szkodę powstałą w przedmiotowym pojeździe, w związku z czym uwzględnienie niniejszego powództwa prowadzić będzie do bezpodstawnego wzbogacenia się powódki. Pozwana dodała, że wykonana przez nią kalkulacja odwołuje się do uśrednionej wartości cen, dostępnych na rynku nowych części zamiennych oraz średnich cen usług naprawczych według tzw. kosztorysowej metody likwidacji szkody. Ubezpieczyciel ma bowiem prawo przy szacowaniu szkody stosować tzw. części zamienne o porównywalnej jakości do części opatrzonych logo producenta pojazdu. W wyniku naprawy pojazdu przy użyciu części o porównywalnej jakości, jego wartość nie będzie niższa niż po dokonaniu naprawy przy użyciu części opatrzonych logo producenta pojazdu. Ponadto zdaniem pozwanej wziąć pod uwagę trzeba, że w dacie powstania przedmiotowej szkody samochód L. był pojazdem 12-letnim. Nie był objęty gwarancją producenta. Dlatego też przy ostatecznym szacowaniu kosztów naprawy pozwana uwzględniła części zamienne o porównywalnej jakości. Zastosowanie części zamiennych dostępnych w oficjalnej sieci dystrybucyjnej producenta pojazdu nie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 listopada 2014 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki L. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2002, stanowiący własność M. N..

W dacie powyższego zdarzenia sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

M. N. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi, który wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność i decyzją z 3 kwietnia 2017 roku wypłacił M. N. odszkodowanie w wysokości 5 900,99 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: zaświadczenie potwierdzające dane zawarte w utraconym dowodzie rejestracyjnym k. 45; akta szkody utrwalone na płycie CD k. 36)

W dniu 26 października 2017 roku M. N. zawarła umowę cesji wierzytelności z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką komandytową z siedzibą w P., na mocy której przelała na rzecz w/w spółki wszelkie swoje wierzytelności przysługujące jej od (...) S.A. za szkodę komunikacyjną o numerze (...) na pojeździe marki L. o numerze rejestracyjnym (...) mającą miejsce w dniu 24 listopada 2014 roku. Zgodnie z umową cesji, przelew obejmował wszelkie uprawnienia cedenta względem dłużnika związane z szkodą w pojeździe, w tym min. prawo do dostępu akt szkody, jednakże z wyłączeniem wypłaconej już M. N. kwoty 5 900,99 złotych, a także z wyłączeniem roszczeń z tytułu zwrotu kosztów holowania, parkingu lub najmu pojazdu zastępczego.

Następnie, w dniu 27 października 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w P., przelała wszelkie swoje wierzytelności wynikające z umowy zawartej z M. N. na rzecz (...) A. Ś., M. Ś. & W. H. Spółki jawnej z siedzibą w B..

(okoliczności bezsporne, dowód: umowy cesji wierzytelności k. 7-8)

M. N. poddała naprawie samochód marki L. o numerze rejestracyjnym (...), a następnie w dniu 1 lutego 2017 roku sprzedała go za cenę 9 500 złotych.

(okoliczność bezsporna, dowód: zeznania świadka M. N. k. 46-46v; umowa sprzedaży pojazdu k. 58)

W oparciu o dane z daty powstania szkody, przy użyciu nowych części oryginalnych z logo producenta i przy stawce ASO 130 złotych za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, koszt naprawy samochodu marki L. o numerze rejestracyjnym (...) wynosi 7 955,28 złotych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego, techniki samochodowej, wyceny wartości i kosztorysowania napraw samochodów, rekonstrukcji kolizji, wypadków i zdarzeń drogowych k. 69-107)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel, z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej, wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Zasadą jest, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela polega na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej pozwalającej na przywrócenie stanu poprzedniego. Z tej zasady, wyrażonej w art. 363 § 1 k.c., a ponadto z podstawowej normy art. 361 § 2 k.c. wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Do wydatków tych należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Odmienny pogląd prowadziłby do niemożliwego do przyjęcia wniosku, że w sytuacji, gdy uszkodzona została rzecz już częściowo używana, to ciężar jej przywrócenia do stanu poprzedniego spoczywa częściowo na poszkodowanym. Do takiego obciążenia poszkodowanego skutkami zawinionego działania sprawcy szkody lub innej osoby odpowiedzialnej cywilnie za szkodę nie ma uzasadnionej podstawy prawnej. Przywrócenie bowiem rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów i materiałów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztu naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego, a w konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.10.1972r. w sprawie II CR 425/72, LEX nr 1520).

W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że sprawca przedmiotowej szkody powstałej w pojeździe marki L. o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 24 listopada 2014 roku objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Spór koncentrował się na ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania. W ocenie strony pozwanej, przyznane i wypłacone dotąd odszkodowanie w wysokości 5 900,99 złotych w pełni kompensuje szkodę powstałą w przedmiotowym pojeździe.

Powołany na wniosek stron biegły sądowy z zakresu ruchu drogowego, techniki samochodowej, wyceny wartości i kosztorysowania napraw samochodów, rekonstrukcji kolizji, wypadków i zdarzeń drogowych, A. O., w sporządzonej

na piśmie opinii stwierdził, że z rozkodowania numeru VIN wynika, iż przedmiotowy pojazd posiadał reflektory halogenowe, a nie ksenonowe. Uwzględniając powyższy fakt oraz wykorzystując dane z daty powstania przedmiotowej szkody biegły ustalił, że przy użyciu nowych części oryginalnych z logo producenta i przy stawce ASO 130 złotych za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, koszt naprawy samochodu marki L. o numerze rejestracyjnym (...) wynosi 7 955,28 złotych.

Sąd w pełni podziela opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący i zrozumiały na postawione pytanie, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została przez biegłego A. O. zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Biegły przy wydawaniu opinii dysponował całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Ponadto należy podkreślić, iż opinia ta nie była kwestionowana przez strony sporu.

Reasumując, w oparciu o wycenę biegłego A. O. (7 955,28 zł brutto) i na podstawie powołanych wyżej przepisów, mając na uwadze kwotę wypłaconą już poszkodowanemu tytułem odszkodowania (5 900,99 zł), Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2 054,29 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 30 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Odsetki Sąd zasądził w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 póź. 1152 z późn. zm.), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Przy czym Sąd omyłkowo przyjął, iż szkoda została zgłoszona pozwanej w dniu 29 listopada 2017 roku. Z dokumentów z akt szkody, znajdujących się na przedłożonej przez pozwaną płycie CD (k. 36), nie wynika, kiedy przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanej. Niewątpliwie natomiast decyzją datowaną na dzień 3 kwietnia 2017 roku pozwana przyznała i wypłaciła poszkodowanej M. N. odszkodowanie w kwocie 5 900,99 złotych. Dlatego też w ocenie Sądu odsetki powinny być zasądzone po upływie 30 dni od daty wydania wskazanej wyżej decyzji, to jest od dnia 3 maja 2017 roku.

Koszt opinii biegłego sądowego wyniósł 1 421,61 złotych i do wysokości 800 złotych pokryty został z zaliczek wpłaconych przez strony (po 400 złotych), zaś do wysokości 621,61 złotych pokryty został tymczasowo ze środków budżetowych Skarbu Państwa. Uwzględniając fakt, iż powódka przegrała sprawę w 60%, a pozwana w 40%, Sąd na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018r., poz. 300 j.t.), nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku od powódki kwotę 452,97 złotych, zaś od pozwanej kwotę 168,65 złotych.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.